

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 63/18
Luxembourg, 8. maj 2018

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v zadevi C-33/17
Čepelnik d.o.o./Michael Vavti

Generalni pravobranilec Nils Wahl Sodišču predlaga, naj odloči, da je nacionalna zakonodaja, ki od prejemnika storitev zahteva, da zagotovi varščino za zavarovanje plačila globe, ki bo morda naložena ponudniku storitev s sedežem v drugi državi članici zaradi kršitve določb nacionalne delovne zakonodaje, v nasprotju s pravom Unije

Tak ukrep je prepovedan z Direktivo o storitvah in bi vsekakor presegel to, kar je potrebno, da se nacionalnim organom omogoči preverjanje in uveljavljanje skladnosti z nacionalno delovno zakonodajo, sprejeto zaradi varstva delavcev ter preprečevanja nepoštena konkurence in socialnega dampinga

Družba Čepelnik je družba z omejeno odgovornostjo s sedežem v Sloveniji. Za M. Vavtija je opravila storitve v gradbenem sektorju v vrednosti 12.200 EUR. Storitve so bile izvedene na hiši v lasti M. Vavtija v Avstriji blizu meje s Slovenijo, opravili pa so jih napoteni delavci. M. Vavti je družbi Čepelnik plačal avans v višini 7000 EUR.

Avstrijska finančna policija je leta 2016 na gradbišču opravila inšpekcijski pregled, v katerem je ugotovila, da je družba Čepelnik storila dve upravni kršitvi. Prvič, ta družba za dva napotena delavca ni pravilno prijavila začetka dela v skladu z zakonom o prilagoditvah zakonodaje v zvezi s pogodbami o zaposlitvi (AVRAG). Drugič, ta družba dokumentov v zvezi s plačili za štiri napotene delavce ni predložila v nemščini. Finančna policija je takoj po inšpekcijskem pregledu od M. Vavtija zahtevala, naj ustavi plačila, in pri pristojnem upravnem organu, to je Bezirksmannschaft Völkermarkt (okrajni upravni organ v Velikovcu, v nadaljevanju: BHM v Velikovcu, Avstrija), vložila predlog za izdajo naloga za predložitev varščine. Namen te varščine je bil zavarovati plačilo morebitne globe, ki bi bila lahko naložena v postopku proti družbi Čepelnik na podlagi izsledkov inšpekcijskega pregleda. Finančna policija je zahtevala, da se varščina določi v višini, enaki neplačanemu znesku, torej 5200 EUR. BHM v Velikovcu je naložil predložitev zahtevane varščine z obrazložitvijo, da je treba „zaradi kraja [sedeža] [...] ponudnika storitev, ki je v Sloveniji, [...] izhajati iz domneve, da bosta kazenski pregon in izvršitev kazni bistveno otežena, če ne celo onemogočena“. M. Vavti je plačal varščino.

Zoper družbo Čepelnik je bil uveden postopek v zvezi z domnevnima upravnima kršitvama. S sodbama iz oktobra 2016 sta bili tej družbi naloženi globa v višini 1000 EUR in 8000 EUR, ker naj bi kršila AVRAG.

Po koncu del je družba Čepelnik M. Vavtiju izdala račun v višini 5000 EUR za poravnavo še neplačanega zneska. Ta je plačilo zavrnil z obrazložitvijo, da je v skladu z upravno odločbo BHM v Velikovcu še neplačani znesek plačal temu organu. Družba Čepelnik je nato zoper M. Vavtija začela postopek za izterjavo še neplačanega zneska.

Direktiva o storitvah¹ zlasti določa, da države članice spoštujejo pravico ponudnikov, da storitev opravljajo v državi članici, v kateri sicer nimajo sedeža. Poleg tega države članice prejemnikom ne smejo postaviti zahtev, ki omejujejo uporabo storitve, ki jo opravlja ponudnik s sedežem v drugi

¹ Direktiva 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2006 o storitvah na notranjem trgu (v nadaljevanju: Direktiva o storitvah) (UL 2006, L 376, str. 36).

državi članici. Ta direktiva ne vpliva na nacionalno delovno zakonodajo [...], ki mora biti usklajena z zakonodajo [EU].

V tem okviru Bezirksgericht Bleiburg/Okrajno sodišče Pliberk sprašuje Sodišče, ali pravo Unije državi članici prepoveduje, da se naročniku del iz te države odredi ustavitev plačil in zagotovitev varščine v višini neplačanega zneska plačila, če ustavitev plačil in zagotovitev varščine služita zgolj zavarovanju morebitne denarne kazni, ki se naloži šele v posebnem postopku proti izvajalcu storitev s sedežem v drugi državi članici.

Generalni pravobranilec N. Wahl v sklepnih predlogih z današnjega dne meni, prvič, da se v obravnavani zadevi uporablja Direktiva o storitvah. Ker je zakonsko določen cilj obravnavanega ukrepa zlasti zavarovati – v korist državne blagajne – izvršitev kazni, ki bi jih lahko javni organi v prihodnosti naložili ponudniku storitev, in ker se ukrep ne naloži storilcu domnevne kršitve, ampak njegovemu pogodbenemu partnerju, ni mogoče šteti, da se zanj uporablja izjema v zvezi z „delovnim pravom“ iz Direktive o storitvah. Generalni pravobranilec nato ugotavlja, da tak ukrep – ne glede na to, ali je diskriminatoren ali ne – že po naravi na eni strani avstrijske naročnike odvrne od tega, da bi za opravljanje storitev najemali ponudnike s sedežem v tujini, na drugi pa ponudnike s sedežem v drugih državah članicah odvrne od tega, da bi svoje storitve začasno ponujali v Avstriji. Zato je ta ukrep omejitev, ki je z Direktivo o storitvah načeloma prepovedana. Dalje, generalni pravobranilec preuči, ali je tak ukrep lahko utemeljen, in navaja, da je mogoče nacionalne ukrepe, s katerimi se omejujejo pravice ponudnikov storitev, upravičiti le pod nekaterimi pogoji, določenimi v isti direktivi. Nacionalnih ukrepov, s katerimi se omejujejo pravice prejemnikov storitev, pa načeloma ni mogoče upravičiti.

Iz vseh navedenih razlogov generalni pravobranilec sklepa, da tak ukrep ni v skladu z Direktivo o storitvah.

Ta sklep ne bi bil nič drugačen, tudi če bi Sodišče preučilo, ali je ukrep, kot je obravnavani, v skladu s členom 56 PDEU o svobodi opravljanja storitev.

Omejitev svobode opravljanja storitev je namreč mogoče utemeljiti, le če se z njo uresničuje legitimni cilj, ki je združljiv s Pogodbama, in jo upravičujejo nujni razlogi v splošnem interesu; če je tako, mora biti primerna, da se z njo zagotovi želeni cilj, in ne sme presehati tega, kar je nujno za dosego tega cilja.

Po mnenju generalnega pravobranilca je namen tega, da se nacionalnim organom omogoči preverjanje in uveljavljanje skladnosti z nacionalno delovno zakonodajo, sprejeto zaradi varstva delavcev ter preprečevanja nepoštena konkurence in socialnega dampa (kar kot utemeljitev navaja avstrijska vlada), nujni razlog v javnem interesu, s katerim je mogoče upravičiti omejitev svobode opravljanja storitev. Vendar je mogoče podvomiti, ali se z ukrepom resnično in dosledno prizadeva za uresničitev cilja. Meni, da ukrep vsekakor ni sorazmeren in presega potrebno za uresničitev navedenega cilja.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začinjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

Celotno besedilo sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793